

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Osoian Lilian în numele inculpatului Iosip Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Iosip Veaceslav, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-l Xxxxx și domiciliat s. Xxxxx r-l Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 09.03.2020 - 16.04.2020

2. instanța de apel: 21.05.2020 – 30.06.2020

3. instanța de recurs: 03.10.2020 – 18.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 16 aprilie 2020, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Iosip Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 10 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit lui Iosip Veaceslav, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, de 1 și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis acțiunea civilă și s-a încasat în mod solidar de la reprezentantul legal a inculpatului minor Balan Daniel, Calin Aliona și Iosip Veaceslav în beneficiul lui SRL "Rozmed-Prim" a prejudiciului material în mărime de 3 830, 25 lei.

S-a încasat de la Iosip Veaceslav în beneficiul lui ÎI „Demiser-Alim” prejudiciul material în mărime de 3 900 lei.

Prin aceeași sentință a fost recunoscut vinovat și condamnat și Balan Daniel, în privința căruia cauza nu se contestă cu recurs.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Iosip Veaceslav la data de 22 ianuarie 2020 cu aproximativ ora 00:30 min, prin înțelegere prealabilă cu Balan Daniel, ambii urmând scopul de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea

geamului au pătruns în farmacia SRL "Rozmed- Prim", care este amplasată în or. Xxxxx str. Xxxxx, de unde au sustras un aparat de casă de model „Datecs MP 500TM” la prețul de 3 795 lei și bani în numerar în suma de 25 lei și 25 bani, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu în mărime de 3 830 lei și 25 bani.

Prin acțiunile sale intenționate Iosip Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit de două persoane, prin pătrundere în alt loc decât depozitare.*

Tot Iosip Veaceslav, la data de 31 ianuarie 2020, aproximativ între ora 04:00-07:00, urmând scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului, a pătruns în incinta magazinului alimentar al ÎI "Dimiser Alim", amplasat în sat. Pârjolteni, Călărași, proprietarul căruia este Luca Sergiu, de unde din casierie a sustras bani în suma de 9 410 lei, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu considerabil.

Astfel, Iosip Veaceslav a comis infracțiunea ce se califică ca- *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune considerabile*, prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Silvia Secui în numele inculpatului Iosip Veaceslav, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să-i fie aplicată pedeapsa penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore.

În motivarea cererii de apel avocatul a indicat că, își exprimă dezacordul față de pedeapsa stabilită lui Iosip Veaceslav, deoarece este prea dură, cu atât mai mult că până în prezent este reținut deși ONU îndeamnă eliberarea de urgență a anumitor deținuți din întreaga lume în vederea evitării unor „ravagii” Covid -19 din închisori. Astfel, se îndeamnă la eliberarea urgentă a deținuților din închisori care sunt adesea suprapopulate, pentru a se evita pandemia Covid-19. Menționează că, inculpatul se căiește sincer și regretă de fapta comisă, consideră că merită să-i mai fie acordată o șansă, iar instanța de judecată are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția, precum și circumstanțele care îi atenuiază sau agravează răspunderea. Aprecierea probelor se face de instanță potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, a fost respins, ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95 și art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpată în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptei reținute în sarcina inculpatului, Iosip Veaceslav, încadrarea juridică corectă și anume în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

De asemenea, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Ca concluzie asupra celor relatate, instanța de apel a remarcat faptul că, la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului Iosip Veaceslav, fiind legală, echitabilă și individualizată.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului, Iosip Veaceslav, au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, care prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, în temeiul art. 16 alin. (2) Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă.

Având în vedere că inculpatul Iosip Veaceslav a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, iar la solicitarea acestuia judecata s-a făcut pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul va beneficia de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele cazului, prin prisma scopului pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului, de prevederile legale menționate, Colegiul Penal consideră că corect instanța de fond i-a numit inculpatului, Iosip Veaceslav, pedeapsa în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de 8 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de 10 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 84 alin.(1) Cod penal, corect i-a stabilit lui Iosip Veaceslav, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, de 1 și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, la individualizarea și stabilirea categoriei și mărimea pedepsei în privința inculpatului, Iosip Veaceslav, în mod just prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (a comis infracțiuni care fac parte din categoria celor mai puțin grave), de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de lipsa circumstanțelor cauzei care atenuază și prezența celor care agravează răspunderea și anume că, anterior a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunilor similare, cât și a celor de altă categorie: prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Călărași) din 27 decembrie 2019 de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) și art. 192¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis (Sentința contestată), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de apel a considerat nefondată solicitarea apărătorului privind aplicarea unei pedepse mai blânde non privative de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or inculpatul Iosip Veaceslav nu este la prima sa abatere de la legea penală, inclusiv pentru infracțiuni de sustragere a bunurilor din avutul proprietarului, iar fiind atras la răspundere penală nu și-a făcut concluziile de rigoare și din nou a comis o infracțiune.

Ca concluzie, asupra celor menționate, luând în considerație motivele expuse mai sus cât individualizarea justă a pedepsei în privința inculpatului, Iosip Veaceslav, instanța de apel a stabilit netemeinicia și ilegalitatea cererilor de apel înaintate de avocatul, Silvia Secui în numele inculpatului Iosip Veacslav și cel al inculpatului Iosip Veacslav.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Osoian L. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, în partea aplicării pedepsei inculpatului Iosip Veaceslav, cu pronunțarea unei decizii prin care se va aplica o pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- consideră că decizia poate fi modificată în partea ce ține de severitatea pedepsei;

- inculpatul Iosip V. a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, iar la solicitarea acestuia judecata s-a făcut pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul va beneficia de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele cazului, prin prisma scopului pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului, de prevederile legale menționate, consideră posibil de aplicat lui Iosip Veaceslav o pedeapsă mai blândă, ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75, 84 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Osoian L. în numele inculpatului Iosip V., semnalează ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, art. 186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a două infracțiuni contra patrimoniului, prevăzute de 186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, art. 186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere (f.d. 82 v. II), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsă de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsă de conform art. 84 alin.(1) Cod penal, sub formă de închisoare, soluție menținută de către instanța de apel.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă, a menținut sentința, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (a comis infracțiuni care fac parte din categoria celor mai puțin grave), faptul că, inculpatul a recunoscut vina, se căiește de cele comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de lipsa circumstanțelor cauzei care atenuază și prezența celor care agravează răspunderea și anume că, anterior a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunilor similare, cât și a celor de altă categorie: prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Călărași) din 27 decembrie 2019 de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) și art. 192¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa pe un termen de 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis (sentința contestată), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia. Astfel, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel întemeiat a concluzionat că, munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi aplicată, deoarece anterior Iosip Veaceslav a fost condamnat la închisoare cu executare reală a acesteia, dar concluzii nu și-a făcut în vederea respectării legilor statului și neadmiterea comportamentului penal.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Iosip V. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, iar aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate și considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat nici circumstanțe ce ar justifica aplicarea pedepsei mai blânde inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar

permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija caracteristica negativă a lui Iosip V., din care reiese că, în privința ultimului au parvenit mai multe plângeri din partea locuitorilor, persoane în vârstă privind comiterea furturilor din averea proprietarilor, are un comportament neadecvat (f.d. 166 v. I). Totodată din revendicarea și copia sentinței anexate la materialele cauzei, se atestă faptul că, anterior inculpatul Iosip V. a mai săvârșit infracțiuni, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, totodată fiind clasat procesul penal pe motivul retragerii plângerii părții vătămate, (f.d. 167, 199-210 v. I), astfel se atestă faptul că, comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Iosip V. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că instanța de apel a numit inculpatului o pedeapsă prea aspră.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că inculpatul vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o integral, s-a căit sincer de cele comise, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Iosip V., de către prima instanță și menținută de instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Osoian Lilian în numele inculpatului Iosip Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de

Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Iosip Veaceslav**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 18 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie